

# SANGHEFTE



# Til ungdommen

Kringsatt av fiender,  
gå inn i din tid!  
Under en blodig storm -  
vi deg til strid!

Kanskje du spør i angst,  
udekket, åpen:  
hva skal jeg kjempe med  
hva er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold,  
her er ditt sverd:  
troen på livet vårt,  
menneskets verd.

For all vår fremtids skyld,  
søk det og dyrk det,  
dø om du må - men:  
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes  
glidende bånd  
Stans deres drift mot død  
stans dem med ånd!

Krig er forakt for liv.  
Fred er å skape.  
Kast dine krefter inn:  
døden skal tape!

Elsk og berik med drøm  
alt stort som var!  
Gå mot det ukjente  
fravrist det svar.

Ubygde kraftverker,  
ukjente stjerner.  
Skap dem, med skånet livs  
dristige hjerner!

Edelt er mennesket,  
jorden er rik!  
Finnes her nød og sult  
skyldes det svik.

Knus det! I livets navn  
skal urett falle.  
Solskinn og brød og ånd  
eies av alle.

Da synker våpnene  
maktesløs ned!  
Skaper vi menneskeverd  
skaper vi fred.

Den som med høyre arm  
bærer en byrde,  
dyr og umistelig,  
kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt  
fra bror til bror:  
vi vil bli gode mot  
menneskes jord.

Vi vil ta vare på  
skjønnheten, varmen  
som om vi bar et barn  
varsomt på armen!

# Ellinors vise

Ka e det som æ drømme om  
at æ en dag ska våkne opp å vite,  
at arbeidet æ leve med,  
e mykje mykje meir enn det å slite.

Æ drømme om å være fri  
i lag med alle folkan som æ like.

Æ drømme om ei anna tid  
da ingen folk e fattige og rike.

Æ drømme om at alle dæm  
som trække garnan langt der utpå sjen  
skal få ei bedre tid i lag med dæm  
som jobbe skift på en fabrikk i byen.

Og dæm som har en liten gård,  
nån kyr og ei gjeld dæm ikkje klare.

Æ drømme at dæm får en vår  
dæm bruke te nå` meir enn det å spare.

Æ drømme at vi får en vår  
da undertrøkkinga på jorda stanse.

Ei ny tid kommer sjøl om fjellan står,  
og det bli like fint å jobbe som å danse.

# Din tanke er fri

Din tanke er fri,  
hvem tror du den finner.

Den flykter forbi,  
slik skygger forsvinner.

Den kan ikke brennes,  
av fiender kjennes.

:/: Og slik vil det alltid bli:

Din tanke er fri! :/:

Jeg tenker hva jeg vil,  
mitt ønske bestemmer.

I stillhet blir det til,  
i ukjente drømmer.

Min tanke og lengsel  
vil bryte hvert stengsel.

Og slik vil det alltid bli:

Min tanke er fri!

Og tvinges vi inn  
bak jernslåtte dører,  
da flykter den vind  
som tankene fører.  
Fordi våre tanker  
kan rive ned skranker.  
Og slik vil det alltid bli:  
Vår tanke er fri!



# Nordmannen

Millom bakkar og berg ut med havet  
hever nordmannen fenget sin heim,  
der han sjølv hever tufterna gravet  
og sett sjølv sine hus uppå deim.

Han såg ut på dei steinutte strender,  
det var ingen som der hadde bygt.  
"Lat oss ryddja og byggja oss grender,  
og so eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet,  
der var ruskut å leggja utpå,  
men der leikade fisk nedi kavet,  
og den leiken, den ville han sjå

Fram på vinteren stundom han tenkte:  
«Gjev eg var i eit varmare land!»  
Men når vårsol i bakkane blenkte,  
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liane grønkar som hagar,  
når det lavar av blomar på strå,  
og når netter er ljose som dagar,  
kan han ingen stad venare sjå.

Sud om havet han stundom laut skrida:  
Der var rikdom på benkjer og bord,  
men ikring såg han trelldomen kvida  
og så vende han atter mot nord.

Lat no andre om storleiken kivast,  
lat deim bragla med rikdom og høgd!  
Millom kaksar eg litet kann trivast,  
millom jamningar helst eg er nøgd.

# Ola Tveiten

Eg heiter Ola Tveiten og eg er ein arbeidsmann,  
eg eig ein traktor og meg sjølv og gjer så godt eg  
kan,  
og bjørnen ligg i sitt vinterhi, men det gjer ikkje eg,  
for i heile vinter har eg vore med og rydda veg.

Vegen blei fin og brei og slett.  
Sudelida, sudelidei!  
Den finaste eg har sett.  
Sudelida, sudelidei!  
Nei det var ingen krøttersti,  
om ikkje han ligg der i evig tid,  
så skal eg eta opp lua mi!  
Sudelida, sudelidei!  
Tra la lalala la,  
fyll opp mitt tomme krus!

Og eg har vel henta pukkstein og eg har vel  
lempa grus!

Og eg har vel lengta heim ein gong til kjerring og  
til hus.

Og eg har vel budd på brakke i vekevis i trekk.

Og eg har vel banna om kvelden og ønska meg ti  
mil vekk.

Og dagen var lang og han var svart.

Sudelida, sudelidei!

Arbeidet var tungt og hardt.

Sudelida, sudelidei!

Spør du meg, skal du få svar  
at det var arbeid for ein kar

ifrå oktober til januar.

Sudelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

- fyll opp mitt tomme krus!

Og snart skal vegen opnast med mange store ord,  
så får vi sjå en kakse som kan klippe av ei snor.

Og narren står og smiler - vi har sett det så ofte  
før -

og held sin takketale for den stolte kontraktør.

Så ropar dei alle høgt hurra!

Sudelida, sudelidei!

Og får biletet sitt i bla'.

Sudelida, sudelidei!

Men du finn nok ikkje oss

blant alle dei fine folk i floss',

nei, du kan be dei dra til Moss!

Sudelida, sudelidei!

Tra la lalala la,

- fyll opp mitt tomme krus!

Og når du sitt der i bilen din ein skinnande  
sommardag,  
så send ein vennleg tanke til eit trufast arbeidslag,  
som har jobba seg frametter vegen fleirfoldige  
tunge mil  
for at du skal få trå på ein gasspedal og kjøre  
kvarhelst du vil.

Mens vi rydda vegen bit for bit.  
Sudelida, sudelidei!  
Kvar meter har kosta slit.  
Sudelida, sudelidei!  
Men vegen skal du ha.  
Om ikkje du tykkjer han er bra;  
lukt til helvete kan du dra!  
Sudelida, sudelidei!  
Tra la lalala la,  
- fyll opp mitt tunge krus!

# Herr president

Herr President jeg skrev et brev jeg nå vil sende og får De tid kan hende De leser dette brev.

For jeg har mottatt selv et brev fra militæret som sier jeg skal være ved fronten onsdag kveld.

Men jeg ble ikke sendt til jorda for å drepe, så meg skal ingen slepe i krig, herr President! Min krigslyst har tatt slutt, nå vil jeg desertere, og gjøre det som flere enn meg har tenkt seg ut.

Fra jeg var liten så jeg brødre som marsjerte så fedre som kreperte og folk bak lås og slå. Den tiden der de satt som fanger ble tatt fra dem. Den lykke livet gav dem, alt har krigen tatt.

Skal verden være slik at vi til livet slepes kun så for å drepes, mens andre gjør seg rik? Om blod, herr President har De nå talt så meget, De bør gi deres eget, for slik apostel-tro.

Snart er det inspeksjon, det er for varmt i solen.  
Nå kaster jeg pistolen og gjør revolusjon!  
Jeg vil ha slutt på det at noen de marsjerer,  
mens andre profiterer, og De skal nok få se  
at det er fler som meg, vi åpner krig mot nøden,  
begynner slåss mot døden og sykdommer og sult.  
Vi er lei av deres prat, vi tar de millioner  
de bruker på kanoner, og kjøper heller mat!





**KLIMA  
OG  
KRISER**



NORSK FOLKEHJELPS 21. ORDINÆRE

**LANDSMØTE**

**2023**